

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2981/05
28.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и мр Јадранке Ињац, чланова већа, са саветником Миланом Комленовић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, власника бивше СТР "ББ", коју заступа пуномоћник АБ, адвокат, поднетој против туженог Министарства унутрашњих послова РС, Управе противпожарне полиције, ради поништаја решења 16 број 217-43704 од 16.2.2005. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 28.4.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова РС, Управе противпожарне полиције 16 број 217-43704 од 16.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба СТР "ББ", изјављена против решења МУП-а Републике Србије - Секретаријата у Београду бр.217.1-1161/04-06 од 25.10.2004. године, којим је жалиоцу било наложено извршење мера заштите од пожара од тачке 1. до 9. диспозитива тог решења.

Поднетом тужбом се оспорава законитост решења туженог органа због тога што чињенично стање није потпуно и правилно утврђено и због тога што није правилно примењено материјално право. У тужби се истиче да је према записнику о извршеном редовном прегледу Управе противпожарне полиције од 21.9.2004. године контролни преглед извршен у салону намештаја закупца означеног као СТР "ББ", а како постоји Предузеће и Трговинска радња под сличним називом тужилац скреће пажњу на означавање назива и облика контролисаног правног субјекта, јер је контрола вршена у СТР "ББ" која се налази као и Предузеће "ВВ", која грешка се мора исправити. Подносилац тужбе АА наводи да је СТР "ББ" престала да постоји 1.1.2005. године, о чему је као доказ уз тужбу приложено решење надлежног органа управе општине Савски венац бр.313-1761/04-V-1 од 5.1.2005. године, али да као бивши власник исте има правни интерес да поступак оконча и да је стога и поднела тужбу. Надаље, наводи да је решењем МУП-а РС - Секретаријата у Београду - Управе противпожарне полиције од 25.10.2004. године наложено СТР "ВВ", извршење мера заштите од пожара у тачкама од 1. до 9. и да је на то решење уложена жалба у којој је наведено да мере од тачке 1. до 3. нису спорне, да за меру под тачком 4. решења сматра да је само власник може спровести, али да су наложене мере од тачке 5. до 9. спорне пошто исте не спадају у текуће већ у инвестиционо одржавање, што се види из Правилника о одржавању стамбених зграда и станова ("Службени гласник СРС" број 22/90) и да те мере може извршити само власник објекта, јер превазилазе оквиру редовног одржавања. Сматра да тужени орган грешки кад налази да наложене мере под тачком 5, 6, 7, 8 и 9 диспозитива првостепеног решења спадају у текуће одржавање, те да је тужилац према члану 9 Уговора о пословно-техничкој сарадњи који је закључио са власником простора "ГГ", дужан да се стара о свом трошку о текућем одржавању непокретности и инвентара. Како је према одредби члана 570. став 1. Закона о облигационим односима предвиђено да је закуподавац дужан да ствар одржава у исправном стању за време трајања закупа и ради тога врши поправке на њој, а одредбама поменутог Правилника о одржавању стамбених зграда и станова прецизно наведено које мере се сматрају инвестиционим одржавањем и у које спадају наложене мере наведене од тачке 5. до 9. првостепеног решења, предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да је Правилник о одржавању стамбених зграда и станова, на чије одредбе се у тужби тужилац позива, престао да важи према одредби члана 17. Уредбе о одржавању стамбених зграда ("Службени гласник СРС" број 43/93), да је купац према Уговору о пословној сарадњи број 04 од 7.6.2002. године био дужан да се о свом трошку стара о текућем одржавању непокретности и инвентара (опreme) и да је одлуком Предузећа "ВВ" од 31.12.2004. године наведено Предузеће преузело робу и инвентар од СТР "ББ", па предлаже да се тужба одбије као неоснована.

По разматрању списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање и основано наложио предметне мере жалиоцу, овде тужиоцу, који је закључио Уговор о пословној сарадњи са "ГГ", те је према одредби члана 9 наведеног Уговора дужан да се стара, о свом трошку, о текућем одржавању непокретности и инвентара, што се односи и на мере наложене под тачком 5, 6, 7, 8 и 9 првостепеног решења које спадају у текуће одржавање.

и у првостепеног решења које спадају у текуће одржавање.

Међутим, Врховни суд Србије налази да су у проведеном поступку код управних органа учињени пропусти у означавању правног субјекта у коме је вршена редовна инспекцијска контрола, па је нејасно коме је наложено извршење мера противпожарне заштите, да ли Самосталној трговинској радњи "ББ" или правном лицу "ВВ". На наведене нејасноће указао је у тужби и тужилац, који је сматрајући да су мере противпожарне заштите биле наложене Самосталној трговинској радњи, након одбијања његове жалбе изјављене на првостепено решење, против оспореног решења, поднео тужбу.

Имајући у виду напред изнето, суд налази да оспорено решење није донето на основу правилног и потпуно утврђеног чињеничног стања, а самим тим и материјално право није могло бити правилно примењено. У првостепеном решењу наводи се СТР, а онда следе подаци Предузећа "ВВ", жалбу изјављује СТР "ВВ", а другостепени орган одбија жалбу СТР "ВВ" и при том није уочено да је прави назив СТР - "ББ", а да је прави назив Предузећа "ВВ" из Београда, како је то наведено у Уговору о пословној сарадњи, који се налази у списима предмета.

Стога је у поновном поступку неопходно правилно и потпуно утврдити чињенично стање у односу на субјекат који се контролише, отклонити недостатке на које је у овој пресуди указано и при том имати у виду и чињеницу да је Предузеће "ВВ" дана 31.12.2004. године преузело робу и инвентар од СТР "ББ", а затим правилном оценом утврђеног чињеничног стања и правилном применом материјалног прописа донети нову на закону засновану одлуку.

Са изнетог, одлучено је као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 41. став 1. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96), с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у складу са чланом 61. наведеног Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 28.4.2006. године, У.2981/05

Записничар, Председник већа-судија,

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ